

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 193.

61de Møde.

Fredagen den 10de Mai.

(Fortf.)

S. P. Hansen: Det er kun en lille Bemærkning, jeg skal tillade mig i Anledning af hvad den ærede 3die Rigsdagsmand for 3die Kredts (Wessely) for bemærkede, naar han sagde, at jeg skulde have sagt, at der kunde være nogen Fare for Banken, naar Creditbeviserne bleve udstædte i for stor Mængde. Jeg troer ikke, at jeg har udtrykt mig saaledes, idetmindste ikke saaledes, som han synes at have opfattet mig.

Orsted: Det forekommer mig, at det var mig, som den ærede Taler tillagde den Mening, som nylig blev omtalt (Munterhed). Jeg skal derved bemærke, at det, jeg har ytret, er, at Banken kunde være udsat for stor Fare, hvis Finantserne havde uindskrænket Ret til at udstæde saadanne Creditbeviser, der vare tvungne Betalingsmidler i de kongelige Kasser, og hvorved Skatterne kunde klareres. Jeg indseer meget godt, at Banken aldeles Intet kunde udsætte sig for ved at der blev udstedt en nok saa stor Mængde Creditbeviser, naar de ikke blive noget tvunget Betalingsmiddel. Men derimod vilde Banken vistnok være udsat for stor Fare, hvis Creditbeviser kunde udstedes i uindskrænket Mængde og uden Begrænsning med Hensyn til Tiden, hvori de kunde være gjældende, og af den Natur, at de kunde modtages som Betaling i de kongelige Kasser; da kunde Følgen let blive, at man til Stattebetalingen ikke behøvede Banksedler, men blot Creditbeviser, og Følgen deraf vilde vistnok være, at der var mindre Brug for Bancosedler, at Circulationen ikke kunde opsluge den circulerende Masse af Sedler, og at altsaa en stor Mængde vendte tilbage til Banken. Der ved vilde vist Banken i høj Grad blive besværet, fordi dens Beholdning af møntet Sølv

naturligviis ingenlunde er tilstrækkelig til at løse alle Sedlerne; den maatte saa anvende sine øvrige Resourcer til at løse den. Men dette vilde i høj Grad svække den og endogsaa nøde den til mangfoldige Opsigelse af dens Tilgodehavende, og altsaa vilde baade Seddelcrediten lide derunder, fordi Bankens Ciere i det Hele led derunder, og ligeledes vilde Bankens Kræfter til at understøtte den private Credit derved i høj Grad lide. Det er altsaa vist ganske consequent, naar man antager, at Banken har en Berettigelse, ifølge hvilken Sedler, der kunne modtages som Betalingsmiddel i de kongelige Kasser, ikke kunne udstedes. Men det er en Rettighed, som den maa være beføiet til at begrænde i et givet Tilfælde under saadanne Betingelser, som fornuftigviis ophæver al Fare for at der kan ske Misbrug. Bankbestyrelsen har i mange Maader, og maa have en meget stor Berettigelse til at disponere over Bankens Formue; og, kunde man tænke sig, at Bankens Bestyrelse kom i samvittighedsløse eller uforstandige Mænds Hænder, kunde det vistnok tilføie Banken og derved Landet ubodelig Skade. Saaledes er Banken efter dens Octroi berettiget til at afhænde sine Fordringer; den kunde i sin Tid have afhændet sine Hæftelsesobligationer; havde den gjort det og solgt dem under deres Værdi, kunde den i høj Grad have svækket sig. En saadan Myndighed maa Bankbestyrelsen have, og jeg troer, at den hidtil bestandig har udøvet den baade med en rigtig Indsigt og med en retsfindig Villie.

Da ikke Flere ønskede at ytre sig, var saaledes første Behandling sluttet, hvorefter Sagens Overgang til anden Behandling eenstemmigt vedtoges med 38 Stemmer.

Formanden: De Endringsforslag, som maatte ønskes stillede, maa jeg bede afgivne inden imorgen Aften.